

[Stinus.]

lovrevision som en god anledning til at få fastslået det, som måske er selvfølgelig, som et princip. Jeg vil naturligvis være glad for, om ikke tilfreds med, om udenrigsministeren i dag kan bekræfte, at garantier kun ydes i overensstemmelse med lovens formålsparagraf.

Lad mig endelig i tilknytning til nogle bemærkninger i betænkningen udtale, at det radikale venstre lægger overordtlig stor vægt på, at et af folketingets stående udvalg som sin primære opgave har at følge den virksomhed, som iværksættes i henhold til denne lov, og alle aspekter af samarbejdet med udviklingslandene i øvrigt.

Lembourn (KF):

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig de af ministeren stillede ændringsforslag og lovgivningen som sådan.

Vi er tilfredse med, at udviklingsforskningen skal ske i forbindelse med handelshøjskolen, vi tror, at denne kombination har sine gode videnskabelige begrundelser.

Vi kan også tilslutte os de tanker, som er fremsat i betænkningen om, at man skal lægge vægt på i hele udviklingsarbejdet at se på mulighederne for at hjælpe kvinderne frem til en bedre stilling i de lande, det her drejer sig om.

Vi kan derimod ikke stemme for det af fru Kristine Heltberg stillede ændringsforslag. Jeg vil gerne ligesom hr. Lasse Budtz sige, at enten kan man mene, at det at skrive i et lovforslag, at man pålægger ministeren at administrere loven i overensstemmelse med loven, er en selvfølgelig, og så kunne man gå let hen over det, men man kunne også sige — og det mener jeg i virkeligheden — at det statsretligt er helt forkert at gøre noget sådant, for deri ligger sådan set, at man kunne slutte modsætningsvis og sige, at alle de love, hvor det ikke står, kan ministeren altså administrere, som han har lyst til. Dermed undsiger man jo den parlamentarisme, som er fastslået i vores grundlov. Så jeg mener ikke, at man i nogen lov for så vidt overhovedet kan have en sådan udtalelse, for den åbner for tanker om, at ministre er i stand til at administrere imod en lov, og det kan ingen minister gøre. Derfor vil vi ikke stemme for det ændringsfor-

slag, men i øvrigt kan vi altså gå ind for lovforslaget som sådant ved tredje behandling.

Kristine Heltberg (SF):

SF har stillet nogle ændringsforslag ud fra den betragtning, at vi her har at gøre med en relativt ubetydelig lovrevision, og at selve spørgsmålet om u-landsbistand og u-landspolitik skal tages op til en grundigere drøftelse senere hen på samlingen.

Når vi har stillet disse ændringsforslag, er det ud fra nogle hovedsynspunkter, som vi synes det er væsentligt at få præciseret, selv om vi ikke har særlige illusioner om, at det skal lykkes at få dem ind i loven i denne omgang.

Det drejer sig, for lige at starte med det, som hr. Lembourn var inde på sidst, om spørgsmålet om dette særlige pålæg til ministre om at overvåge, at de kreditgarantier og lånegarantier af forskellig art, der ydes i overensstemmelse med loven, også følger formålsparagraffen. Man skulle synes — og jeg ville være meget glad, hvis man kunne nøjes med at synes det — at dette var en selvfølge, men den righoldige litteratur om, hvad disse garantier er blevet brugt til, viser, at selv om der ingen tvivl er om, at der fra ministerens side bliver administreret i overensstemmelse med formålsparagraffen og med loven, er den videre følge af disse lån ligesom sluppet ud af vores hjemlige tag, idet de er blevet anvendt på en måde, som, så vidt man kan se, med en vis ret kritiseres af en hel del af de folk, der i særlig grad har beskæftiget sig med disse problemer og disse projekters virkeliggørelse. Vi mener kort og godt, at det, som virkeligheden er, er nødvendigt at indskærpe, at der fra ministerens, og det vil altså sige Danidas, side må føres en skarpere kontrol, end det er sket hidtil, med, hvad disse låneordninger og garantier bruges til. Det er det ene punkt.

Det andet punkt er, at vi mener, lovforslaget stiller forskningen omkring udviklingsprojekterne ringere end efter den nugældende lov, og derfor ønsker vi den nugældende lovs bestemmelser bevaret på disse punkter, og vi mener, det er meget interessant at se, at udviklingsforskningsinstituttet efterhånden har fundet en afbalanceret måde at virke på, i modsætning til hvad der påstås på grundlag af nogle efter